

Забъркване, *sn.* l'erreur *f.*, complication *f.*, embrouillement *m.*, brouillamenti *m.*, imbroglio *m.*; 1. *fig.* le labyrinth; 2. *fam.* le brouillage, la billebaude; 3. (*на дѣло*), l'item *m.*; 4. вкаравамъ въ —, *va.* induire à erreur; 5. искарвамъ отъ —, *va. fig.* dessiller les yeux. [vr. se voiler.]

Забулямъ, *va.* voiler; || *fig.* gazer; || -ca,

Забунъ (*и лекъ t.*), *sm.* la veste.

Забыкалка, *sf.* la tergiversation; 1. (*съ думы*), la circonlocution; 2. *fig.* la défaite, pirouette *f.*, circuit, biais, biaisement *m.*; 3. *fam. fig.* le tournant; 4. безъ —, *adv. fig.* de front.

Забыкалка, *sf. pl.* la tortuosité, le subterfuge; 1. (*за оправление*), *fig.* le tortillement; 2. говоря съ —, *vr.* tourner autour du pot; 3. права —, *va. fig.* gauchar; 4. употреблявамъ —, *va.* tortiller.

Забыкалии и -коявамъ, *va.* environner, entourer, caindre, envelopper; 1. obseder, tergiverser, ruser, biaiser; 2. *fig.* embrasser, encadrer, bricoler, louvoyer; 3. който забыкала, *Phys.* ambiant, *adj.*; 4. който забыкала, *Phys.* circumambiant, *adj.*

Забыкалие, *sn.* la tournée. [à, se bannier de.]

Забѣгнувамъ, *vn.* se retirer, avoir recours

Забѣгване, *sn. fig.* l'asile *m.*

Забѣгнать, *adj.* éprave.

Забѣжно мѣсто, *sn.* Vén. la refuite.

Забѣлѣжвамъ, *va.* remarquer, marquer, s'apercevoir, observer, voir, découvrir, délimiter, pointer, sentir; || annoter, noter, dénoter, étiqueter, intimier; || не оставямъ да забѣлѣжатъ, ne faire sembler de rien.

Забѣлѣжи и -жване, *adv.* nota et nota ben  .

Забѣлѣжване, *sn.* la remarque, observation *f.*, indice *m.*, dénotation, réflexion, nota *f.*, liste, glossé *f.*; 1. (*въ книга*), le renvoi; 2. (*въ спрѣни книги*), l'index *m.*; 3. (*по крайцата на писмо*), l'appostille *f.*

Забѣлѣжване, *sn. pl.* les illustrations *f.*

Забѣлѣжвачъ, *sm.* un annotateur; || (*ради даване пары*), un ordonnateur.

Забѣлѣжената вредность (*на монета*), *sf.* la valeur extrins  e.

Забѣлѣженъ, *adj.* marqué; || ставамъ —, *vn. fig.* r  essortir. [parent; || *fig.* saillant.]

Забѣлѣжителъ, *adj.* apercevable, appr  

Забѣлѣжка, *sf.* la remarque, annotation *f.*, état *m.*; 1. Com. l'ordonnance *f.*; 2. (*на въспрѣни книги въ Римъ*), index expurgatoire *m.*; 3. (*ради даване пары*), l'ordonnancement *m.*; || пишъ —, *va.* ordonner; 4. пишъ —, *va.* ordonner.

Забѣлѣжки, *sf. pl.* le cahier. [sensible.]

Забѣлѣжливъ, *adj.* perceptible aux yeux,

Забѣлѣжна книжка, *sf.* le souvenir.

Заваленъ, *adj.* confus, amphigourique; -лио, en confusion.

Завално, *adv.* confusément. [s'abattre.]

Завалъмъ, *va.* renverser, abattre; || -ca, *vr.*

Завардевамъ, *va.* réservoir; || (*за себѣ-си нѣщо*), se reserver à soi. [la réservation.]

Завардеване, *sn.* la réserve; || (*за себѣ-си*),

Завардентъ, *adj.* prohibitif. [soufflage.]

Завардителны дръвета, *sn. pl.* Mar. le

Завареното мѣсто, *sn.* la soudure.

Заваречатъ, *sm.* fer à souder, m.

Заварилникъ *m.* и -рило, *n.* le soudoir.

Заварявамъ, *va.* souder, forger; || (*изново*), ressouder; || (*два къса желѣзо*), *va.* braser.

Заваряване и -рене, *sn.* le soudage, la soudure, brasement *m.*, brasure *f.*; || късъ на —, paillasson de soudure, *m.*; || способенъ ради —, soudable, *adj.*

Заведнажъ, *adv.* d'une bouch  e.

Завивамъ, *va.* envelopper, bander, tortiller;

1. (*въ борунъ*), doubler; 2. (*съ витла*), visser; 3. (*на кривици косата*), annealer;

4. (*кониетъ*), caparaçonner; 5. (*съ мошана стоки*), bâcher; 6. който завива (*на около*),

Phys. ambiant, *adj.*; 7. -ca, *vr.* s'envelopper, se couvrir, s'empaqueter; 8. (*съ витла*), se visser; 9. завиваса (*за зъмъ*), *v. imp.* il se replie.

Завиване, *sn.* l'enveloppement *m.*, tortille-

ment, vissage *m.*; 1. Archit. la volute; 2.

(вода слѣдъ кърма), Mar. le remons; 3.

(коса на кривици), l'annelure *f.*

Завивка, *sf.* l'enveloppe *f.*, la cloison; 1.

H. nat. le tégument; 2. (*на дароносецъ*),

la custode; 3. (*на копие*), le caparaçon; 4.

(на котчена халка), Mar. l'embodinure et

-boudinure *f.*; 5. коечо е ради —, H. nat.

tégumentaire, *adj.*

Завиждамъ, *va.* envier; || (*нѣкому*), ja-

louser, porter envie *f.*; || -ме си (*единъ другъ*), *vn.* se jalouser.

Завирамъ (*носътъ си вредоносъ*), *va. fam.*

tatillonner; || -ca, *vr.* se nichier.

Зависливъ, *sf.* la d茅pendance, assujet-

tement, *m.*; || Jur. la mouvance; || който си напира въ —, très assujetti, *adj.*

Зависливъ, *adj.* d茅pendant; -bo, -dam-

ment; 1. (*за спахия*), Jur. mouvant; 2.

(отъ), attachée; 3. (*отъ нѣкого*), d茅pendre de.

Завистливъ, *adj.* envieux, jaloux.

Завистникъ, *ница*, *s.* envieux, euse.

Завистъ, *sf.* la jalouse, l'envie *f.*

Завладѣвамъ, *vr.* conquérir, occuper, sub-

juguer, s'emparer de, se saisir de; 1. ga-

gner, regagner, emporter, reduire, anticiper

sur; 2. (*изново*), ressaisir et se —, *vr.*; 3.

(насила), envahir; 4. (*нѣщо*), se rendre

maître de, maîtriser; 5. (*накъ*), reconquérir;

6. (*съ*), empiéter sur. [seur *m.*]

Завладѣвачъ, *sm.* un conquérant, envahis-

съ, occupation *f.*